

Przodkowie i krewni w linii von Lehmann – szlachta saksońska i inni

Moi dalecy przodkowie w linii (von) **Lehmannów** pochodzili głównie z Saksonii. Wspomniany wyżej pastor **Christian Lehmann**, tj. mój przodek sprzed 10 pokoleń, pisał w 1673 roku o swoim rodzie: „Stary i uczciwy ród Lehmannów, który przez 200 lat służył cesarzom, królom, książętom, władzom, Kościołowi i szkołom oraz wydał doktorów, magistrów, konsulów, zarządców kopalń, rektorów itd., wyróżnia się swoim sposobem życia” (cytat, w tłumaczeniu na polski, ze wspomnianej wyżej biografii, str. 4). Prapradziadek **Christiana – Bernhard Lehmann** – żył w mieście Freiberg (Saksonia), a według rodzinnej tradycji miał powrócić z Czech z powodów religijnych (było to już po wojnach husyckich). Jego syn **Peter Lehmann** (1504–1574) – pradiadek **Christiana** – osiedlił się w Mittweidzie, a później przeprowadził się do Annabergu (dziś **Annaberg-Buchholz** w okręgu Chemnitz), górniczego miasta, bogatego dzięki kopalni srebra, gdzie dorobił się majątku i stał się jedną z najbardziej wpływowych osób, wchodząc do rady miejskiej. Awans ekonomiczny rodziny umożliwił dobre wykształcenie synów: Christopha, Lorenza (doktor praw), Johannes a i **Petera** (dziadka **Christiana** i mojego przodka), którzy później obejmowali wpływowe stanowiska urzędnicze i prawnicze, m.in. na dworze austriackim. 11 grudnia 1555 roku cesarz **Ferdynand I Habsburg** (jego żoną była **Anna Jagiellonka**) nadał **Peterowi Lehmannowi** i wszystkim jego synom prawo obywatelskie (w dokumencie zachowanym w wiedeńskim archiwum zapisano m.in., że rodzinie przyznano herb z motywem lwa – znalazł się on m.in. na nagrobku **Christiana** i **Euphrosyny Lehmannów**, a później na herbie **von Lehmannów** z 1703 r. – zob. wyżej), zaś 20 września 1562 roku **Peter Lehmann** wraz z dziećmi i wnukami został nobilitowany do stanu szlacheckiego, otrzymując przydomek „**von Lehenthal**” (dyplom szlachecki znajdował się w Pradze, a kopia przekazana rodzinie spłonęła w XVII w. w Annabergu). **Peter Lehmann** młodszy (1545-1618) ukończył studia w Wittenberdze, a po powrocie do Annabergu został radnym, sędzią, aż wreszcie burmistrzem tego miasta. Jego synem był magister teologii **Theodosius Lehmann** – pastor w Königswalde, gdzie z małżeństwa z **Susanne Thiele** (córką innego pastora) urodził się właśnie pastor **Christian Lehmann**, a później w Elterlein, gdzie urodziła się żona **Christiana – Euphrosine**. Jej najbliżsi przodkowie, zarówno w linii ojcowskiej (rodzina **Kreusel**), jak i matczynej (rodzina **Groschupf**) pochodzili też z okolicznych elit, pełniąc funkcje miejskich sędziów w **Elterlein**.

Poprzez sędziego **Laurentiusa Groschupfa** – mojego przodka żyjącego w Elterlein w XVI wieku – moimi krewnymi stali się przedstawiciele rodu Böhm(e) (m.in. znani rzeźbiarze i malarze czy też nadworny architekt Elektoratu Hanowerskiego **Johann Christian Böhm**), a także z rodu Hänel, począwszy od Johanna Heinricha Hänela, który po nobilitacji szlacheckiej w 1674 roku przyjął nazwisko **Hänel von Cronenthal**. Wśród moich znanych krewnych z tego rodu byli m.in. prawnicy, lekarze czy oficerowie, jak choćby osobisty lekarz Elektorów Saskich **Christian Heinrich Hänel**, pruski lekarz wojskowy dr med. **Ludwig Ferdinand Hänel**, oficer kierujący Biurem Topograficznym Pruskiej Armii **Emil Hänel von Cronenthal**, profesor prawa na Uniwersytecie w Lipsku **Gustav Friedrich Hänel** i wielu innych.

Annaberg w XVII w., gdy burmistrzem był tam mój przodek Peter Lehmann

Moim dalekim przodkiem – w linii żony dra **Theodosiusa Lehmana**, czyli syna **Christiana i Euphrosine** – był też burmistrz miasta **Jena** w Turyngii – żyjący w XVI wieku **Christoph Wex**. Jego syn o tym samym imieniu był doktorem medycyny, lekarzem w Jenie, zaś córka Elisabeth wyszła za profesora **Zachariasza Brendela starszego**. Syn tej pary, tj. **Zacharias Brendel młodszy** – lekarz, botanik, chemik, profesor i, podobnie jak ojciec, rektor **Uniwersytetu w Jenie** – był zatem moim dalekim krewnym. Synem **Christopha Wexa** z XVI wieku był też mój daleki przodek **Johann Wex** (1552-1633) – kanclerz w Altenburgu i radca sądu apelacyjnego w Dreźnie. Tegoż wnukiem był wspomniany wcześniej **Johann Christoph Wex**, czyli mój przodek sprzed dziesięciu pokoleń, który był doktorem prawa i m.in. wykładowcą na Uniwersytecie w Jenie.

Wielu znanych dalekich przodków i krewnych pojawia się też w linii żony wnuka **Christiana i Euphrosine**, a syna dra **Theodosiusa**, czyli **Christiana Theodosiusa von Lehmana**, pochodzącej z rodu **von Milckau** (zob. wyżej). Jej oboje rodzice, jak było wcześniej wspomniane, pochodzili z różnych linii tego samego rodu, zaś jej dziadkowie (tj. moi przodkowie sprzed 10 pokoleń) pochodzili z rodów **von Milckau**, **von Gränsing** oraz **von Pflug(k)**. W linii **von Gränsing** dalsi przodkowie pochodzili z takich rodów, jak: **von Preuss**, **von Schönberg**, **von Schönfeld**, **von Pflug(k)**, **von Kanitz**, **von Zehmen**, **von Haugwitz**, **von Karras**, **von Creutzen**, **von Büнау**, **von Miltitz**, **von Kauffungen**, **von Heynitz** etc. Były to rody saksońskie (czy też miśnieńskie), choć w niektórych przypadkach związane też z sąsiednimi regionami czy krajami.

Poprzez moich przodków sprzed 14 pokoleń z rodów **von Gränsing** i **von Kanitz** doszło – wskutek zawieranych małżeństw – do mojego dalekiego pokrewieństwa z księżną **Luise Karoline von Hochberg** (ur. **Geyer von Geyersperg**), która poślubiła wielkiego księcia Badenii

Karla Friedricha von Baden. To prowadzi do pokrewieństwa z kolejnymi wielkimi książętami Badenii, począwszy od syna tej pary – **Leopolda Badeńskiego** – a w dalszej kolejności z królem Szwecji **Gustawem VI Adolfem**, aż do aktualnych królów Szwecji i Danii. Poprzez wcześniejszego wspólnego przodka z rodu **von Schönfeld** dalekie pokrewieństwo prowadzi ponownie do rodu von Bismarck (z „żelaznym kanclerzem” włącznie, zob. rozdział VII), ale też do przedstawicieli rodu von Alvensleben, w tym hr. **Albrechta von Alvensleben-Schönborn** – członka pruskiej Izby Panów i właściciela m.in. **majątku Ostromecko** pod Bydgoszczą.

Rektor Uniwersytetu w Jenie Zacharias Brendel młodszy oraz król Szwecji Gustaw VI Adolf – dalecy krewni

Genealogia **Sary Elisabeth Pflugk** – drugiej babci **Johanny Magdaleny von Milckau**, czyli żony **Christiana Theodosiusa von Lehmana** (i mojej przodkini sprzed 10 pokoleń) – prowadzi też do przedstawicieli wspomnianych wcześniej i innych rodów saksońskich (czy też miśnieńskich), tj.: **von Einsiedel, von Schleinitz, von Haugwitz, von Schönberg, von Minckwitz, von Beschwitz (Petzschwitz), von Starschedel, von Lüttichau, von Schönfeld, von Miltitz, von Maltitz, von der Gabelentz, von Breitenbach, von Draschwitz, von Ende, von Köckeritz, von Kauffungen**, a także rodów kojarzonych też z Turynią, jak **von Harras, von Büнау, von Könneritz**, czy też z Czechami, jak **Rosenberg** czy **Wartenberg** itd. Wszystkie one wiązały się poprzez małżeństwa, tworząc elitę szlachecką dawnego Elektoratu Saksonii i mając w posiadaniu liczne zamki.

Ojcem **Sary Elisabeth Pflugk**, która była żoną **Christopha Jahna von Milckau**, był saski szambelan **Otto Pflugk**. Jego kolejni męscy przodkowie (ród ten z zasady, poza wyjątkami, nie używał przedrostka „von”, a pisał się też często **Pflug**) byli doradcami książąt saskich i

panami na nieistniejącym już zamku [Frauenhaim](#) (powiat miśnieński, Saksonia). Nabył go pod koniec XIV wieku mój daleki przodek i protoplasta tej miśnieńskiej linii rodowej, tj. wcześniejszy **Otto Pflugk** (zm. 1427) – doradca króla [Wacława IV Luksemburskiego](#) oraz margrabiego morawskiego [Jobsta \(Jodoka\)](#), też z dynastii [Luksemburgów](#). Źródła historyczne wskazują, że ród **Pflug** pochodzi z Czech, z miejscowości [Pluhův Žďár](#), a jego protoplastą miał być w XIII wieku **Ulricus Pluoch** (**Oldřich Pluh** w wersji czeskiej lub **Ulrich I. Pflugk** w wersji niemieckiej). Po nabyciu przez niego zamku w [Rabštejn nad Střelou](#) (niem. Rabenstein an der Schnella) w północno-zachodnich Czechach ród zwany był **Pluh z Rabštejna** lub **Pflug von Rabenstein** (lub **Rabstein**). Od XIV wieku **Pflugowie** zaczęli rozprzestrzeniać się na obszarze Elektoratu Saksonii, nabywając różne majątki (zamki), podobnie jak w Czechach, ale czeska linia rodowa wymarła pod koniec XVI wieku.

Wśród moich najbardziej znanych dalekich krewnych z miśnieńskiej gałęzi rodu **Pflug** był radca księcia saskiego [Jerzego Brodatego](#) – [Cäsar Pflugk](#), który w imieniu swego władcy przewodniczył w głośnej [dyspucie lipskiej](#) pomiędzy Lutrem (i jego zwolennikami) a legatem papieskim. Synem Cäsara był ostatni katolicki biskup diecezji Naumburg [Julius von Pflug](#) – najwybitniejszy przedstawiciel rodu w historii, humanista, działający pod wpływem Erazma z Rotterdamu (z którym korespondował, prezentując m.in. ideę pokoju religijnego w Niemczech), znana postać ruchu ekumenicznego z czasów Reformacji. Inny mój daleki krewny – hrabia [August Ferdinand von Pflugk](#) – był pierwszym ministrem króla [Augusta II Mocnego](#), a wcześniej pełnił funkcję pierwszego marszałka dworu (Oberhofmarschall) Elektora Saksonii. Pierwsza żona **ministra von Pflugka**, tj. Marie Elisabeth von Brockdorff, była daleką kuzynką najśłynniejszej metresy Augusta II Mocnego – [hrabiny Cosel](#). Generał kawalerii w służbie tego samego króla i elektora – [Moritz Friedrich von Milckau](#) – był natomiast moim dalekim krewnym z rodu **von Milckau**.

Bp Julius von Pflug oraz August Ferdinand von Pflugk – pierwszy minister Augusta II Mocnego – dalecy krewni

Frauenhain – zamek przodków z rodu von Pflug(k)

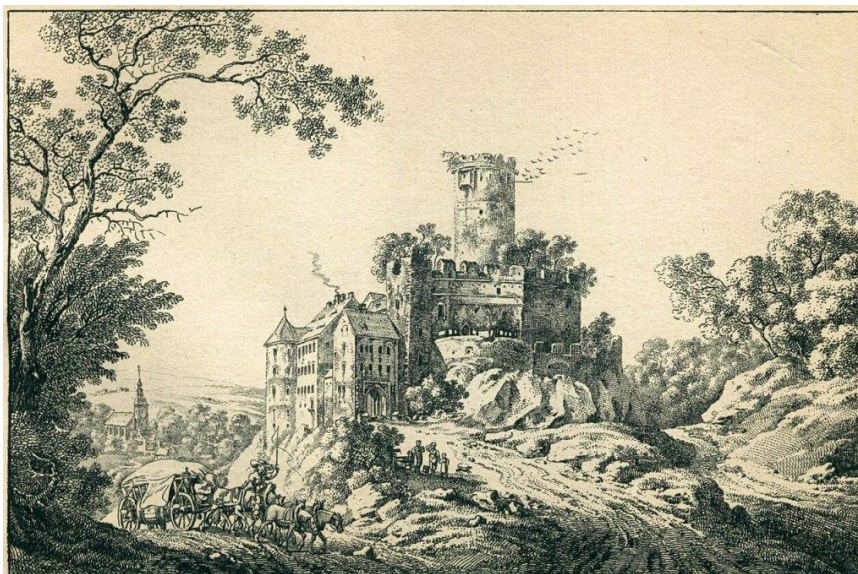
Genealogia przodków z rodu **von Milckau** – zarówno w linii **von Gränsing**, jak i **von Pflug(k)** – prowadzi do znanych postaci z rodu **von Schönberg**. Moim dalekimi przodkami byli zatem kolejni radcy elektorów saskich: **Johann von Schönberg** i jego syn **Casper von Schönberg**, który był ponadto ojcem, dziadkiem i pradziadkiem czterech biskupów (tj. moich dalekich krewnych). **Caspar von Schönberg** i **Dietrich III. von Schönberg** byli biskupami Miśni, zaś **Dietrich IV. von Schönberg** i **Johann III. von Schönberg** – Naumburga. Byli oni biskupami rzymsko-katolickimi, a ostatni z wymienionej czwórki zmarł w 1517 roku, niecały miesiąc przed ogłoszeniem przez **Marcina Lutra** jego 95^{te}z. Z tej samej rodziny pochodził kardynał **Nikolaus von Schönberg**, choć źródła nie są zgodne co do jego genealogii, podając różne imiona jego ojca. Wiadomo jednak, że za sprawą Lutra promował reformę Kościoła, ale też namawiał **Mikołaja Kopernika** do publikacji jego heliocentrycznej teorii, oferując nawet opłacenie druku, ale nie dożył tego przełomowego momentu. Wśród moich dalekich krewnych z rodu **von Schönberg** było wiele znanych postaci, pełniących ważne urzędy w Elektoracie Saksonii, jak np. radca dworski i szambelan **Adam Friedrich von Schönberg** i jego potomkowie, czy też **Georg Friedrich von Schönberg** – urzędnik górniczy i główny zarządca (Oberhauptmann) Rudaw – w czasie, gdy żyli tam moi przodkowie, o których była kilkakrotnie mowa wcześniej, tj. pastor i kronikarz **Christian Lehmann** z żoną **Euphrosine**.

Moim dalekim przodkiem był też **Hans von Minckwitz** (zm. 1516) – saski doradca i wystannik, szambelan arcybiskupa **Ernsta z Magdeburga**, wielki marszałek na dworze księcia **Albrechta Odważnego**, w pewnych okresach sprawujący de facto władzę w Saksonii. Mężem jego córki **Margarethe** był **Georg von Harras** – pan na zamku **Lichtenwalde** w Saksonii. Oboje byli moimi dalekimi przodkami, podobnie jak ojciec Georga – **Dietrich von Harras**, który był doradcą książąt saskich (a ponadto władcy Tyrolu – arcyksięcia **Zygmunta Habsburga**) oraz marszałkiem na dworze wspomnianego wyżej księcia Albrechta Odważnego, ale pełnił też urzędy w Turynii, skąd ród **von Harras** się wywodził. Ojciec **Dietricha** to z kolei **Hermann von Harras** – znany rycerz (uczestniczył m.in. w **bitwie pod Żelenicami/Sellnitz** przeciwko husytom w 1438 r., a jego nagrobek znajduje się w tym samym **kościółce św. Tomasza** w Lipsku, gdzie spoczywa **Jan Sebastian Bach**), zaś dziadek to **Albrecht von Harras** – marszałek landgrafa Turynii. Synem **Hansa von Minckwitza**, a więc moim dalekim krewnym, był **Nicolaus von Minckwitz** – prawnik, dyplomata i aktywny promotor Reformacji, podobnie jak jego bracia **Hans** oraz **Caspar**, którego córka poślubiła **Wolfa** z tego samego rodu **von Schönberg**, o którym mowa wyżej i też mojego dalekiego krewnego. Syn tej pary, a więc mój „podwójny” daleki krewny **Caspar** wyjechał do Królestwa Francji, gdzie walczył przeciw hugenotom (sam przeszedł na katolicyzm), ale także służył w dyplomacji – m.in. towarzyszył księciu Andegawenii, jako marszałek, w drodze do Królestwa Polskiego, gdzie tenże został koronowany, jako pierwszy polski król elekcyjny **Henryk Walezy**. Kiedy niedługo później Walezjusz wrócił do ojczyzny i zasiadł na tronie Francji – jako Henri III – Caspar, a właściwie **Gaspard de Schomberg**, został mianowany radcą królewskim, otrzymał tytuł hrabiowski „comte de Nanteuil”, a zmarł w 1599 roku w Paryżu. Jego syn – **Henri de Schomberg**, książę Alluyn (Halluin) – został mianowany przez króla **Ludwika XIII** marszałkiem Francji, podobnie jak później wnuk – **Charles de Schomberg**, książę Halluin, który był ponadto gubernatorem Langwedocji, Metz itd. Dalsza genealogia tych moich dalekich krewnych prowadzi do związków z kolejnymi rodami arystokratycznymi Francji.

Hermann von Harras – przodek, nagrobek w Thomaskirche, Lipsk (RSK 2026) oraz marszałek Francji Henri de Schomberg – daleki krewny

Moi dalecy przodkowie z rodu **von Einsiedel** byli panami na zamku **Gnandstein** (nadal istniejącym w Saksonii). Byli wśród nich m.in. dyplomata saski z XV-XVI w. **Heinrich von Einsiedel** (jego dwie żony pochodziły ze wspomnianego wyżej rodu **von Schönberg**) oraz jego syn **Heinrich Hildebrand von Einsiedel** – doradca elektorów saskich, jeden z pierwszych zwolenników **Marcina Lutra** (z którym spotkał się kilkakrotnie), znany z działalności dobroczynnej. Jego żoną była **Elisabeth** – córka **Georga** ze starego saksońskiego rodu **von Haugwitz**, licznie rozrodzonego też na Śląsku, Łużycach, w Ziemi Kłodzkiej, w Czechach czy na Morawach (i w Wolnym Państwie Stanowym **Syców**, nadanym rodowi **von Haugwitz** przez **Władysława II Jagiellończyka**). Siostrą tejże Elisabeth (a moją daleką krewną) była **Cecilia von Haugwitz** – ostatnia przeorysza klasztoru benedyktynek św. Jerzego w Lipsku, która w 1541 roku zrzekła się urzędu i opuściła klasztor, by przyłączyć się do nurtu protestanckiego. Podobnie uczyniły dwie siostry Cecylii – Brigitta i Agnis, zaś ich kuzynka była domniemaną matką **Katarzyny von Bora** – żony Marcina Lutra, choć genealodzy nie są pewni pochodzenia jej rodziców. Wśród synów wspomnianego wyżej małżeństwa **von Einsiedel-von Haugwitz** był mój daleki przodek z XVI wieku **Abraham von Einsiedel** – saski radca, kanclerz, kapitan i właściciel zamku **Syhra**. Jego żoną była **Anna** – córka **Erasmusa von Könneritz**, który pełnił wysokie urzędy (m.in. na terenie Rudaw), był prezesem sądu w Lipsku, doradcą elektora saskiego **Maurycego Wettyna** i dyplomatą (ponoć odegrał ważną rolę przy zawieraniu **Pokoju augsburskiego** w 1555 r.). Ojcem tego mojego dalekiego przodka był **Heinrich von Könneritz** – kapitan górniczy i mincerz w Czechach, gdzie współpracował w badaniach ze słynnym uczonym **Georgiusem Agricolą**, zwanym „Ojcem geologii”.

Zamek Gnandstein przodków z rodu von Einsiedel na rysunku z XIX w.

Wśród moich dalekich krewnych z rodu **von Einsiedel** był też m.in. polsko-saski szambelan i ochmistrz księżnej **Anny Zofii Oldenburg** (matki króla Augusta II Mocnego) – **Hans Hausbold von Einsiedel**. Pochodzi od niego kilka linii moich kolejnych dalekich krewnych, w tym linia hrabiowska – od jego najstarszego syna **Johanna Georga von Einsiedel** – pierwszego marszałka dworu w Dreźnie (hrabiego cesarstwa od 1745 r.). Tegoż starszy syn – **Johann Georg Friedrich Graf von Einsiedel** – był saskim ministrem gabinetu i sekretarzem stanu ds. spraw wewnętrznych, zaś młodszy – **Detlev Carl Graf von Einsiedel** – administratorem

powiatu lipskiego, też saskim ministrem, a ponadto przedsiębiorcą w branży żelaza i stali. Jedną z córek wspomnianego wyżej **Hansa Haubolda von Einsiedel – Anna Sophie** – wyszła za **Johanna Friedricha Carla von Bose**, który w 1715 roku uzyskał tytuł hrabiowski (Graf). Moimi dalekimi krewnymi byli zatem ich potomkowie – hrabiowie **von Bose**, m.in. kolejny saski minister i radca, a ponadto pierwszy marszałek dworu **Friedrich Wilhelm August Carl Graf von Bose**, tegoż syn **August Graf von Bose** (też radca i marszałek dworu), a także wnuk – jeszcze jeden saski radca, a poza tym prawnik i przyrodnik **Carl August Graf von Bose**.

Wśród moich dalekich przodków z rodu **von Schleinitz** o czeskich korzeniach byli m.in. właściciele zamku **Seerhausen** w Saksonii, obok innych włości, w tym zamku **Schleinitz** (niedaleko Miśni), od którego wzięta się nazwa rodu, panującego na nim do 1594 roku. Moim dalekim przodkiem był m.in. **Jahn von Schleinitz** (pan w Schleinitz i Seerhausen), który ożenił się z **Margarethe von Schönberg** – z tej samej rodziny, o której mowa wyżej. Syn tej pary (i też mój odległy przodek) **Heinrich von Schleinitz** wziął za żonę **Mechtild von Miltitz**, której rodzice (i moi dalecy przodkowie) to **Dietrich von Miltitz i Barbara von Rosenberg**. Wśród prawnuków tej pary, a moich odległych krewnych, są m.in. saski marszałek dworu i kapitan okręgu miśnieńskiego **Ernst von Miltitz** oraz jego przyrodni brat – notariusz papieski i szambelan w czasach **Leona X** z rodu Medyceuszy – **Karl von Miltitz**, który w roli nuncjusza papieskiego negocjował z Marcinem Lutrem i starał się przekonywać saskiego księcia **Fryderyka III Mądrego**, by zaprzestał udzielać ochrony temu liderowi Reformacji. Zagorzałym przeciwnikiem Lutra był m.in. biskup Miśni **Johann VII. von Schleinitz** – też mój daleki krewny. Tegoż brat to mój daleki przodek, radca księcia saskiego Jerzego Brodatego – **Wolfgang von Schleinitz**, nazywany „pięknym” („der Schöne”) ze względu na urodę, choć podobno, by nie popaść w pychę, kazał namalować nad lustrem szkielec opleciony węzami i robakami, aby przypominało mu to, czym pokarmem po śmierci stanie się jego ciało (tak został przedstawiony na swoim nagrobku po śmierci w 1523 roku, który znalazł się w klasztorze franciszkanów w Miśni). Wnukiem „pięknego” **von Schleinitza**, a moim dalekim krewnym, był **Abraham von Schleinitz** – kanonik katedry w Naumburgu, który wskutek pewnych zawłości majątkowych stał się wraz z braćmi właścicielem **hrabstwa Hohnstein** (włącznie z **Zamkiem Hohnstein** – jednym z największych zamków w górach **Harz** w środkowych Niemczech). Moim dalekim krewnym z tego rodu był też **Hugold von Schleinitz** – pierwszy marszałek i radca na dworze saskim w XV wieku.

Poprzez małżeństwo rodziców wspomnianej wyżej **Barbary von Rosenberg**, tj. moich dalekich przodków **Ulricha von Rosenberg z Elisabeth von Wartenberg** (lub **Alžbětą z Vartenberka**), zawarte w XIV wieku, genealogia prowadzi do panów na zamku **Vartenberk** (w północnych Czechach, niedaleko Saksonii). Ojciec tejże **Elżbiety** (i mój odległy przodek) to **Jan (Ješek) z Vartenberka** – szambelan i burgrabia Pragi, zaś dziadek – **Beneš II. z Vartenberka** – był burgrabią kłodzkim, ale także uczestniczył w poselstwie do Polski w celu sprowadzenia przyszłej czeskiej i polskiej królowej **Ryksy Elżbiety** (córkę **Przemysła II i Ryksy Szwedzkiej**), która została żoną króla **Wacława II**, a potem króla **Rudolfa III Habsburga**. Ojciec **Beneša** – **Beneš Veliký (tzn. Wielki) z Vartenberka** – pełnił ważne urzędy na dworze Wacława II, zaś jego stryjem (i moim odległym krewnym) był **Havel z Lemberka**, który ufundował zamek w Lemberku, a ożenił się ze **Zdzisławą**, kanonizowaną w 1995 r. w Ołomuńcu przez **Jana Pawła II** – dziś już też świętego Kościoła katolickiego.

Wśród moich dalekich przodków są też m.in. przedstawiciele szlachty meklemburskiej – po linii **Magdaleny Tugendreich von Lücken**, żony **Adama Ferdinanda von Lehmana** (tj. moich przodków sprzed 7 pokoleń). Jej najbliżsi przodkowie z rodów **von Lücken**, **von Flotow** czy **von Koppelow**, o których była mowa wcześniej, posiadali majątki w Meklemburgii, przy granicy z Brandenburgią. Prapradziadkiem **Magdaleny** (a moim przodkiem sprzed 11 pokoleń) był **Ernst von Koppelow** (1596-1676) – szambelan meklemburskiej księżnej **Anny**, córki elektora brandenburskiego Joachima I z Hohenzollernów. Przodkowie **Magdaleny** (i moi) ze starego rodu **von Stralendorff** (nazwa pochodzi od wsi Stralendorf w dzisiejszym powiecie **Ludwigslust-Parchim** w kraju związkowym Meklemburgia-Pomorze Przednie, ale ród zyskał znaczenie także w Danii, Czechach czy Saksonii) wywodzili się od właścicieli majątków Goldebee i Preensberg, niedaleko miasta Wismar nad Bałtykiem. Moimi dalekimi krewnymi z tego rodu byli m.in. wicekanclerze Rzeszy w XVII wieku: **Leopold von Stralendorff** oraz jego syn **Peter Heinrich von Stralendorff**. Poprzez wspólnych przodków z rodu **von Flotow** moim dalekim krewnym był też **Friedrich August von Holstein** – dyplomata, który przez wiele lat kierował wydziałem politycznym niemieckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, doradzając kilku kolejnym kanclerzom i wywierając w latach 1890–1906 istotny wpływ na niemiecką politykę zagraniczną.

Dalsi przodkowie **Magdaleny Tugendreich von Lücken** pochodzili z rodów związanych z Meklemburgią i Pomorzem oraz okolicznymi regionami (Szlezwik-Holsztyn, Brandenburgia, Dolna Saksonia), takich jak: **von Vierrege**, **von Pentz**, **von Negendank**, **von Plessen**, **von Both**, **von Holstein**, **von Reventlow**, **von Grabow**, **von Cramon**, **von Maltzan**, **von Below**, **von Sperling**, **von Krosigk**, **von Oldenburg**, **von Ahlefeldt**, **von Kamptz**, **von Lützwow**, **von Rohr** itd. Niektóre z linii genealogicznych tych rodów wiążą się z opisanymi w rozdziale VII rodami szlachty pruskiej, co prowadzi do pokrewieństwa z podobnymi znanymi osobami, jak wcześniej wymienione. Poprzez przodków z rodu **von Stralendorff** dochodzi m.in. do dalekiego pokrewieństwa z rodem **von Moltke** i jego hrabiowską linią, w tym do hrabiny Charlotte von Moltke, która wyszła za generała **Friedricha Augusta Ludwiga von der Marwitz** – też mojego dalekiego krewnego, ale po przodkach z rodu **von der Marwitz** (zob. rozdział VII). Syn tej pary – **Bernhard von der Marwitz** – był pruskim rotmistrzem, właścicielem zamku Friedersdorf, Landratem powiatu Lebus w Brandenburgii oraz posłem do pruskiego parlamentu (Preußisches Herrenhaus). Inne związki – poprzez przodków z rodu **von Rohr** – prowadzą ponownie do pokrewieństwa z rodem **von Dewitz** (w tym z moim przodkiem gen. **Joachimem Balthasarem von Dewitzem**, o którym była już mowa w rozdziale VII) i innymi rodami oraz postaciami wspomnianymi wcześniej. Doszło zatem do powiązania linii genealogicznych przodków żony **Georga Friedricha Wilhelma von Kunowskiego** z liniami przodków jego matki z rodu **von Langenn**, czyli żony **Otona Friedricha Wilhelma von Kunowskiego**.